

DYNAMISCHE BALANS

Als ik bestuurslid belangenbehartiging, communicatie en samenwerking zou zijn

Robert Hoogland

06-05-2022

DYNAMISCHE BALANS

Bewegen, een fascinerend samenspel van alle lichaamsfuncties. Bewegen is mogelijk als er steeds weer sprake is van balans. Een continu veranderende balans. Zelf als we stil staan, bewegen we nog om de kleinste verstoring van balans op te vangen. Dynamische balans is mijn inzet.

Open staan

Het is dynamische balans die me intrigeert en me nooit loslaat. Als behandelend fysiotherapeut zoekend naar optimaal herstel. Toepassing van je kennis en vaardigheden en volledig gericht op de mens die je 'onder handen hebt'. Hele goede dingen bereiken, maar ook altijd twijfel of je wel de juiste dingen doet op het juiste moment. Een dynamische balans in zien wat je al wel weet en weten dat je ook nog wel wat mist. Je ziet immers wat je kent. Het is mooi om ook via collega's te leren. Vroeger, voor mij zo'n 35 jaar geleden, zat samen leren met je collega al snel in concurrerende sfeer. Tegenwoordig zie ik dat collega's veel meer open staan om met en van elkaar te leren! Heel gaaf.

Het speelveld

In mijn tijd als fysiotherapeut ben ik me meer gaan verdiepen en interesseren in - wat ik noem - het speelveld van de fysiotherapeut. Over een dynamische balans gesproken... Wat toen al duidelijk was en nu door PREM's steeds duidelijker is geworden: onze bijzonder hoge waardering vanuit onze patiënten. Ook de onderbouwing van het vak is enorm toegenomen. Het aantal richtlijnen en wetenschappelijke onderzoeken zijn indrukwekkend. De 'body of knowledge' groeit razendsnel.

Natuurlijk zijn en blijven we kritisch - vanuit onze natuur zou ik bijna zeggen - op ons eigen handelen, maar het is wel klip en klaar dat we heel goed zijn in wat we doen en vooral voor wie we het doen. Toch lukt het ons niet goed om onze topwaardering voor het voetlicht te krijgen. De profilering, waardering en de positie van de fysiotherapeut ligt in mijn optiek ver achter bij onze beoordelingen en de body of knowledge. Fysiotherapeuten en ook bestuurders in de fysiotherapie ervaren veel frustraties rondom het ontbreken van waardering en altijd maar weer

nieuwe of aanvullende eisen krijgen opgelegd om hun geleverde kwaliteit aan te tonen. Dat is overigens bij meerdere zorgprofessionals een grote frustratie. Mijn stelling is dat we geen inhoudelijke issues hebben; we hebben een profileringsprobleem.

We hebben profilering als fysiotherapeuten 'belegd' bij het KNGF kantoor. Als we goed zijn en hoog worden beoordeeld, moeten we dat wel aan iedereen, steeds opnieuw vertellen! We hebben toppers zitten op 'ons kantoor'. Daar kunnen we nog meer belangrijke stappen mee maken.

Patiënten als ambassadeurs

Ik ervaar de dysbalans tussen de hoge beoordeling van patiënten en de lage waardering in het speelveld van de fysiotherapie persoonlijk ook als een grote frustratie. Harder schreeuwen en aanvallen is de primaire reactie, maar werkt vaak niet of slechts kortstondig om een tijdelijke beweging te maken. Hoe dan wel?

Het antwoord op die simpele vraag kon ik niet gemakkelijk vinden. Ik koos ervoor me te gaan verdiepen en scholen in marketing en communicatie specifiek voor de fysiotherapie. Terugkijkend een supergave verdieping en op lokaal niveau heeft deze verdieping aardige successen gebracht. Als het gaat om betere vindbaarheid en profilering van de fysiotherapeut, maar zeker ook als het gaat om meer impact te hebben op alle professionele relaties rondom de fysiotherapeut. Ik zou dat graag veel groter uitbouwen.

Er zijn hele mooie communicatieplatforms en die kunnen we samen fantastisch vullen met prachtige casereports, collega's met prachtige praktijkervaringen en natuurlijk heel veel patiënten die hun beoordelingen maar al te graag willen delen. Want als we een ding nog te

weinig gebruiken in mijn optiek, is het wel om onze patiënten als onze allergrootste ambassadeur te maken.

Van wantrouwen naar vertrouwen

Naast het fantastische werk dat we leveren, zijn veel fysiotherapeuten in 2006 de vrije markt 'ingezogen'. Een vrije markt die wel vrij is in het aangaan van bedrijfsrisico's; de lasten, maar verre van vrij is in de lusten. Tarieven staan onder streng regime dat bepaald wordt door grote en complexe zorgorganisaties die juridisch en politiek nagenoeg alle macht hebben met als grote opdracht betaalbaarheid van de zorg.

Zorgorganisaties als hoeders van de zorg(kosten). Natuurlijk geen lichte opgave, maar we mogen best constateren dat het vrije markt denken niet het voordeel heeft gebracht. We hebben geen effectievere, minder bureaucratische zorg en het is ook niet bepaald goedkoper worden. Integendeel. We hebben de meest bureaucratische en duurste zorg gebouwd. We zien vooral dat het zorgsysteem steeds meer is gaan vast lopen.

In mijn optiek zijn we met elkaar afgegleden naar volledig wantrouwen. Het ontbreekt aan vertrouwen op de deskundigheid en de ethiek van de zorgverlener. De focus is altijd op wat niet goed gaat. Natuurlijk moeten we wat niet goed is zomaar laten gaan. We werken met geld van de mensen: dat vraagt veel van je integriteit. Tegelijkertijd moeten we ons ook heel goed realiseren dat zaken die misgaan of mogelijk frauduleus zijn binnen de zorgverlening een ontzettend klein - nagenoeg verwaarloosbaar - aandeel heeft in de totale kosten. En met 'ons realiseren', bedoel ik zorgverleners, zorgfinancierders en politiek. Mijn insteek is: wees scherp op misstanden, ban ze uit, maar focus wel waar we het echt verschil maken, benadruk altijd de kracht. Leer van en sta open voor wat wel goed gaat.

Loslaten van regels en comfort

Er staat een dubbele vergrijzing voor de deur, die zien we al jarenlang aankomen. Tegelijkertijd verlaten fysiotherapeuten het vak snel en de pensioneringsgolf van fysiotherapeuten komt langzaam in beeld. We stevenen af op langer wachttijden, langer thuis afwachten met meer en complexere klachten tot gevolg en overbelaste mantelzorgers. Dat maakt de zorg op korte termijn pas echt onbetaalbaar. Kortom we kunnen ons als Nederland niet langer permitteren om de fysiotherapeuten te wantrouwen. Mijn missie is om samen met alle belanghebbende wantrouwen om te keren naar vertrouwen.

Dat vraagt loslaten van heel veel regels, ruimte in tijd en passende financiering. Dat vraagt afstappen van ik bepaal naar we doen het samen. Samen in de breedte. Daarbij horen ook steeds meer het sociale domein, burgers, in feite de maatschappij. Het vraagt loslaten van ons 'comfort' van gemak. Dat is ontzettend moeilijk en dat gaat zeker in aanvang chaos geven, maar we moeten door die chaos heen bewegen; het is noodzakelijk. Dat vraagt koers en richting!

Weg van Ziekte en Zorg

We moeten af van het heersende ziekte- en zorgmodel. Dat is een 'verdienmodel' met verkeerde prikkels. We zitten ook niet in de ziektezorg, maar in de gezondheidszorg. Laten we dan ook aan gezondheid werken. Werken aan herstel, behoud van herstel en de kracht aan mensen (terug) geven zodat zij zelf bepalen. Mensen moeten zelf die machtige dynamische balans terug (leren) vinden. Alleen dan is herstel bestendig.

We moeten daarbij uitgaan van wat wel kan en ook duidelijk aangeven wat niet meer (volledig) kan. De basis wordt gevormd door het gedachtegoed van positieve gezondheid. Alleen bestendigen van de dynamische balans door mensen zelf zorgt voor verlaging van de druk op

de gezondheidszorg. En de fysiotherapeut is daarbij uitstekend voor geëquipeerd.

Samen kom je verder

Ik zet altijd in op samen. Als fysiotherapeut vind ik bepaalde zaken of klachten superinteressant; het verdiepen gaat dan eigenlijk vanzelf. Omdat ik er affiniteit mee heb, zie ik deze zaken ook steeds meer en zo groei je langzamerhand uit tot een deskundige. Tegelijkertijd moet je dan ook altijd realiseren dat je andere zaken minder ziet of misschien zelfs moet loslaten. Daar word je dus op bepaalde vlakken minder deskundig.

Een normale ontwikkeling en die voor mij ook betekent dat ik doorverwijs naar een collega die wel specifieke deskundigheid heeft. Je kunt niet alles weten, samen kom je veel verder. Ik vind het heel waardevol om zo met collega's samen te werken en de patiënt zo optimaal mogelijk herstel aan te bieden.

Regionalisering

Vanuit de praktijk zie ik dat samenwerken ook steeds gemakkelijker toegang geeft tot andere regionale partijen. Ik ben enthousiast over regionalisering. Huisartsen, preferente zorgverzekeraars, sociale domein e.d.. zijn gemakkelijker bereikbaar. Besturen van regio's hebben die contacten steeds beter en dat biedt - op termijn - voordelen voor alle fysiotherapeuten in die regio.

Natuurlijk is het niet allemaal direct perfect en zijn we er nog lang niet. Natuurlijk zitten er ook best wat bedreigingen in deze werkvormen. We moeten zeker opletten, maar ook goed blijven kijken naar de voordelen: wat wel kan en wel werkt en vooral ook het lef hebben om zaken los te laten. Geen gemakkelijke opgave, maar ik zie hoopvolle ontwikkelingen.

Kanteling

Aan alles voel je dat we aan het begin staan van een kanteling in de zorg. De onhoudbaarheid van het systeem wordt steeds pregnanter. Mensen regelen steeds meer zelf, wachten niet meer op een overheid. De systeemwaarden passen steeds minder bij de mensen. De menselijk maat moet terug. Zorg is van en voor mensen: Mensenzorg.

Welke processen dragen nu werkelijk bij aan goede zorgverlening. Zijn dat de vele advies- en consultancybureaus? De vraag stellen is hem beantwoorden. Ik vraag me ook al jaren af waarom ziekenhuizen handelen in vastgoed? Wie heeft dat ooit bedacht? Waarom belonen we ziekte? De zorgverlener maakt omzet door behandelen van ziekte. In de gezondheidszorg kom je ook alleen maar als je ziek bent, maar we noemen het gezondheidszorg?

Een simpel, maar doeltreffend voorbeeld: medicijnen helpen je niet om van je Diabetes af te komen. Bewegen en voeding wel. Anti depressiva bij eenzaamheid helpt niet. Onder de mensen komen, zingeving hebben en meedoen wel!

Positief

Ik ben positief, ik zie bewegingen duidelijker worden. Ik ben positief omdat ik zie dat de fysiotherapeut in die transitie de sleutelrol kan (moet) pakken. De fysiotherapeut als katalysator van de kanteling. Een zware opgave met behoorlijk wat chaos onderweg, maar we kunnen en moeten het verschil nu gaan maken. Dat vraagt vooral lef en saamhorigheid!

In mijn optiek staan we voor een hele mooie en tegelijkertijd superzware opgave. Niets zal vanzelf gaan. We hebben een lange adem en elkaar allemaal nodig. Ik wil graag mee denken en sturen, gevoed vanuit voor mij het mooiste aan dit vak: het continu zoeken naar de juiste dynamische

balans tussen belasting en belastbaarheid. De juiste balans tussen inspanning en resultaat. En de juiste balans tussen waardering en betaling. Een mooie positieve beweging. Beweeg je mee?

Bewegen is toch ook jouw expertise? En bedenk dat jij nodig bent omdat de beweging dan sterker wordt en we goed kunnen laveren door de stormen die we samen vast en zeker gaan meemaken.